

Намарні люди

Іван Малкович

я ще один із тих що обманулись
і відізвавшись із копальні хромосомів
піддався легкодухо на життя

покинув рай імлавої копальні
де — мов жива роса — тріпоче купно
невидиме зерно людей
(у щільниках незримих)

прийшов — зацвів — зів'яв —
і шухть у землю
скрізь у землі

ледь глибше за картоплю
розлігся наголяса перед Вишнім
однаковісінський кістковий інвентар

(немов єдина на землі доцільність —
кістки вирощувати власні)

банальні ієрогліфи людей
мов сірнички дитячою рукою
поскладані

намарні люди котрих навіть Бог
не в змозі пригадати на обличчя